

SEKLET

N:r 2 Årg. 10 • Lösnummer kr. 1:- inkl. oms. • 1963

Slagrutans gåta är löst Sjätte sinnet är bevisat

Ovanstående utgör överskriften på en tidningsartikel. Detta är väl ett glädjande budskap. Det är själva vetenskapen, som löst gåtan. Det är en fransk forskare, som gjort den stort artade upptäckten. Jag hoppas, att han får Nobelpriset om tolv år — till dess bör väl saken ha hunnit omkring i hela den vetenskapliga världen och befunnits vara en av århundradets största upptäckter.

Man får i tidningsnotisen veta, att "det är sedan 100 år tillbaka känt att vatten, som passerar ett jordlager skapar elektricitet, alltså samtidigt ett elektromagnetiskt kraftfält". — Själva saken är känd sedan tusentals år.

"De känsligaste försökspersonerna reagerade inför variationer som uppgick till mindre än en tusendel av styrkan hos den konstanta jordmagnetismen! — Det rör sig helt enkelt om ett hittills okänt sinne hos människan, ett sjätte sinne som gör det möjligt för oss att uppfatta elektromagnetiska fenomen". — Här må jag erinra om att jag förut sagt att vetenskapen kommer att "upptäcka" vad jag och hundra andra med mig bevisat i ett stort antal böcker och även specialtidningar, saker, som äro kända sen årtusenden, men ständigt förnekats av vad som i vår tid kallas vetenskap. Det är glädjande att upptäckten göres och att en spådom går i uppfyllelse.

Vi få vidare veta följande: "Hur det sinnet fungerar vet vi ännu ingenting om och professor Rocard som enbart är fysiker har inte kunnat gå närmare in på den frågan. Men han har lyckats bestämma var i människokroppen som det sjätte sinnet har sitt säte. — Han gjorde helt enkelt på det sättet att han placerade små magneter på olika ställen i kroppen. När magneterna kom i närheten av det känsliga stället neutraliserades de magnetiska impulserna utifrån så att slagrutan inte längre gav något utslag. — På så sätt kom han fram till att det sjätte sinnet måste ha sitt säte på insidan av armarna, ungefär i jämnhöjd med armbågen".

"Därmed har ett nytt forskningsfält öppnats, men det är inte längre fysikerna utan fysiologerna som får arbeta vidare på det. Att människorna eller varje fall vissa människor är känsliga för magnetiska fält har ibland framförts som förklaring till en del s. k. 'övernaturliga' fenomen. — Det är

möjligt att professor Rocards experiment ger vetenskapsmännen den första fasta utgångspunkten för att klarlägga hur människans sjätte sinne fungerar".

Vad "det sjätte sinnet" beträffar så är det sen gammalt känt att det har sin central i tallkottskörteln, men är för övrigt ett komplicerat förhållande. Solflatan har även samband med det sjätte sinnet i mera vidsträckt bemärkelse. Att en klärvoajant central på vissa områden har ett nervcentrum på biceps har prof. Calligaris uppvisat, då bakterier i mycket förstörd form kunnat återgivas därstädes så tydligt att de t. o. m. ha fotograferats.

För fysiologerna kommer detta arbete att möta betydande svårigheter. Hur skola de kunna erkänna en sak som de så ivrigt förnekat och förhånat under lång tid?

Till sist må jag erinra om min förutsägelse, att "vetenskapen" kommer, när den erkänner parapsykiska fenomen, att söka neddraga allsammans till neutralismens nivå. De ifrågasättande företeelserna stå i förbindelse med hela människans nervsystem och hjärnans centralområden. När vetenskapen övergår till att även undersöka pendelfenomenen, då får den ett mycket intressant arbete, — att läsa skrifter, som redan behandlat saken.

V. Vallberg

Torsdagsgruppen kallar!

För ca 5 år sedan samlades en grupp intresserade nästan regelbundet varannan torsdag för att samtala om ting och händelser varom skrivits i SEKLET. Centrum i detta lilla solsystem var kyrkoherde Vallberg. Under de senaste åren har träffarna inte ägt rum så ofta. — Kanske därför att gruppen aldrig fick en bestämd inriktning, som kunde stimulera de mera aktivt tänkande. Nu kallar vi igen. Den här gången med ett aktivt program. Detta lyder:

Torsdagsgruppen kallar alla dem som äro intresserade av att på ett eller annat sätt stödja SEKLET, så att denna tidskrift kan bli det den avsett att vara: Att sprida upplysning om saker och ting som den "vanliga" pressen antingen inte tar upp eller ock återger förvanskat. Arbetsinsatsen kan bestå i att hålla utkik på främst utländsk press, vad den kan ha att återge i sådana ämnen som i SEKLET har be-

rörts, samt att göra en transumt därav och om Red. önskar införa artikeln översätta den. Men det kan finnas också en hel del andra uppgifter, varom Red. får diskutera enskilt med var och en som vill deltaga.

För några år sedan förekom i den stora industritidningen Industria (1-1956) en artikel med ovanstående rubrik. Författare var flygdirektör Henry Kjellson redan i sin ungdom en berömd flygplanskonstruktör och under senare år chef för Malmsslätsverkstäderna. Artikeln väckte stort uppseende. Den behandlade också ovanliga ting. Kjellson hade blivit fascinerad av gamla berättelser om forntidens under, inte minst i Bibeln och han lärde sig på äldre dagar hebreiska för att kunna läsa den s. a. s. i original. Han säger i artikeln att sedan han läst långa rader av profetskildringar och grubblat över Moses ark, Leviatan och andra berättelser om liknande ting, kom han slutligen till den åsikten att profeternas syner egentligen var verklighetskildringar av sådant de själva upplevt eller som andra upplevt före dem och skildrat i skrifter som längesedan är försvunna.

Och han kom också till den slutsatsen att människor under vissa perioder under forntiden, långt före vår tideräknings början hade nått en teknisk utveckling som t. o. m. kunde ha överträffat vår egen tids.

Studiet av gamla minnesmärken styrkte honom ytterligare i den tron och han anser att tidigare uppfattning om att forntidens folk använde så primitiva hjälpmedel, byggde sina monumentalbyggnader med hjälp av mas-

sor av slavar etc. är felaktig. Han redogjorde för pyramiderna, Ceylons, Indiens och Burmas väldiga tempelbyggnader, Mayo- och Inkafolkens stora byggnadsverk, bl. a. pyramiden i Cuicuilco i Mexiko som man konstaterat är 8000 år gammal.

Han talar om Damaskus berömda vapensmeder, om rostfria pelare i Delhi som är över 3000 år gamla, om elektriska batterier som man funnit vid utgrävningar av det gamla Ur i Kaldéen o. s. v. Och han visar hur gamla indiska skrifter i sina redogörelser för forntida krig egentligen berättar om flygstrider, atomvapen och andra förstörelsemedel som verkar överraskande lika vår egen tids. Ett ex. ur det 3000-åriga verket Mahabharata: "Från Gudacea erhöill Arjuna en himmelsvagn, omgiven av ett starkt sken och styrd av piloten Matali. Då den kom delade den molnen och upplyste firmanentet och fyllde hela himlavalvet med ett larm liksom dån från mäktiga moln. Maskinen var utrustad med vingförsedda kastkroppar av himmelsk härlighet och blixtrar med det klaraste sken, den hade åskvigar och Tutagudas, som var kanoner..."

... "Han satte då in Aindra-vapnet. Hundrade och tusende av flammande spolar sög livet ur krigarna, liksom solen om sommaren med sina heta strålar suger vatten från bassänger och sjöar. De tappra krigare som kom in i verkningssfären förintades liksom insekter som komma i närheten av en flammande låga".

Kjellson ägnar utförliga beskrivningar åt Moses ark som han anser innehöll ett radioaktivt ämne. Därför var också arken omgiven av så sträng vakt och skärpta säkerhetsbestämmelser. "Men låten dock mellan den och Eder vara ett avstånd av vid pass 2000 alnar. I skolen icke komma den närmare". Hela tillverkningen av arken är sådan att den är lämplig att innehålla och isolera ett radioaktivt material. Men Arons söner följde ej säkerhetsföreskrifterna och föllo döda ned. Att Moses väl kände till sprängämnen och skjutvapen anser Kjellson bevisat.

Moses hade gått i de egyptiska prästernas skola och dessa var skickliga läkare, ingenjörer och kemister. Talet om att mumierna av faraoner hämnades på gravplundrare eller utgrävare är kanske verklighet, säger Kjellson. Det behövdes ju bara ett korn av

Red.

Forts. å sid. 2

något gamma-strålände radioaktivt ämne gömt i en ring eller skarabé för att den som senare rövade denna ur graven och bar den på sig skulle långsamt brytas ned av strålningen och t. ex. dö i leukemi.

Det blev en het debatt i följande nr av tidningen. Kända vetenskapsmän och tekniker trädde upp — både för och emot Kjellsons åsikter. Kjellson gav sedan ut en bok *Forntidens teknik* där han mera utförligt behandlade dessa intressanta problem. Boken slutsåldes ganska snart men kommer möjligen att ges ut i ny upplaga.

År 1961 kom jag i kontakt med Kjellson med vilken jag hade många givande tankeutbyten. Han sände mig korrektur till en ny bok som han hade under utgivning som behandlade samma ämne och innehållet i denna fängslade mig kanske ännu mera än den föregående boken. Han hade kallat boken *En försvunnen teknik* och vad han där skildrade byggde till stor del på hans egna forskningar i Egypten och Palestina. Bl. a. hade han med geiger-räknare försökt spåra Moses ark och trodde sig också vara på rätt spår.

Han förberedde en ny resa till samma länder då han skulle fortsätta sina undersökningar. Bl. a. ansåg han att Keops-pyramiden hade en annan gravkammare som ännu ingen upptäckt och det var den som var den verkligt intressanta. Han planerade att med hjälp av eko-lod mäta sig till läget av denna kammare och jag hjälpte honom i försöken att skaffa ett lämpligt aggregat. Tyvärr kunde ett sådant ej anskaffas i Sverige. Boken kom ut och fann många intresserade läsare. Där fanns bl. a. en ingående skildring av det tibetanska sättet att transportera jättstora stenblock genom luften med hjälp av ljudvågor. En vän till Kjellson en svensk läkare hade sett och filmat tillvägagångssättet — säkerligen den ende västerlänning som haft tillfälle till detta. Vi diskuterade vid ett par tillfällen denna unika metod och jag framhöll hur man kunde förklara den med hjälp av Schaubergers implosionslära, något som Kjellson varmt intresserade sig för. Många tecken tyder på att det var samma metod som används vid byggandet av de stora pyramiderna.

Jag blev verkligt ledsen då jag i början av detta år av en händelse fick se hans dödsruna i en tidning. Han fick aldrig fullborda sina intressanta forskningar bland lämningarna av en försvunnen teknik, forskningar som säkerligen skulle ha givit ännu fler häpnadsväckande resultat. Ty Kjellson var en eminent forskarbegåvning med den rätta blandningen av fantasi, skädförmåga och kritisk blick och hans plats blir ej lätt att ersätta. Men redan det han funnit är av stort värde. Den moderna människan inbillar sig lätt att hon är alla tiders största geni på alla områden. Det är nyttigt att genom forskningar sådana som Kjellsons påminnas om att "ingenting är nytt under solen" och att de gamla kultur-

Att "åka tåg"

eller tystnadens makt

Att vi bör koppla av någon gång, ja helst varje dag, det är vi alla överens om, men hur? Det är konsten. Här är ett enkelt sätt men effektivt. Alla har vi erfart hur skönt det kan vara med en resa, en tågres, vi har lämnat allt, nu kan vi ej tänka mer på att plocka i ordning hemma eller packa bättre. Nu är vi på väg, på väg mot ett mål, och vi har tid för en "tupplur"...

Vi sätter oss bekvämt i en karmstol så att armarna få vila, ena handen över den andra, för manlig individ gärna vänster hand över den högra och vänster fot över den högra foten, för kvinna tvärtom. I detta första skede av avspänning gärna låta huvudet hänga framåt — och ta en "tupplur". Vi lämnar de lägre sinnenas värld och låter föra oss hän mot de högre sinnenas värld av frid och ordning. Och just detta "att åka tåg", att det sker något, att det "rör" sig gör att vi lättare får förmitteln av att lämna allt bakom oss, spänning, tankar, oordning o. s. v. och vi låter föra oss hän mot den inre världen av stillhet och frid.

Vi behöver inte göra något därför, inte tänka, inte fundera. "Tåget" för oss fram.

Till denna bild att åka tåg kan vi lägga en annan. Vi föreställer oss att vi får en slags behandling, att vi får "bestrålning", bestrålning från det allstades närvarande livet.

Vi erfär ett inströmmande av kraft. Vem vill störa med tankar en behandling, som är i gång, vi blir fullständigt passiva, mottagliga och det är huvudsaken, ty det är i våra stunder av mottagligheter, som vi växer.

Som sagt vi vill inte störa behandlingen, bestrålningen, som är i gång, vi blir och förblir helt tysta, stilla. Och kommer tankar så är de precis som i fjärran, på avstånd. Vi har ju rest från dem och vi blir stilla och vi bara njuter av tystnaden.

En som på ett förträffligt sätt har beskrivit den vederkvickelse, som Tystnaden ger är Horatio W. Dresser i sin bok: "Tystnadens makt". Han skriver 1892:

"Att kunna vila, det är vår bräds-kande tids stora behov. Vi äro för intensiva, för verksamma. Vi har ännu icke lärt oss Andens makt och överhöghet, ej heller värdet av ett lugnt och systematiskt tänkande. Vi kämpa om idéer. Vi läsa den här boken eller den där och gå hit och dit i sökande efter den nyaste och populäraste föreläsaren i stället för att stanna och verkligen tillägna oss Andens få stora, men djupt enkla lagar och sanningar. Vi känna icke makten och värdet av några få stunder av tystnad.

Och dock är det i våra skeden av receptivitet, som vi växa; icke medan vi aktivt jaga efter våra idéer, vinna vi den största insikten. Om vägen är mörk och vi icke kunna finna någon hjälp, är det ofta bättre att upphöra med all strävan och låta tankarna komma, som de kunna, låta Makten taga oss, ty det finnes en gudomlig tendens i händelserna, en tendens i vårt liv,

folken ej alls var så primitiva som den tidningsbildade medelsvensson lätt inbillar sig — utan att de i många stycken t. o. m. hade större kunskaper än vår patentbildning har möjlighet att ge oss.

O. A.

som vi kunna trygga oss till och som skall leda oss bättre än vi tro, om vi lyssna, läggande åsido all tankeintensitet och låtande vår aktivitet lägga sig till ro på en lugnare grund.

Här är denna boks vitala tanke och mest trängande maning till den lidande mänskligheten och den nödställda själen. Mycket av dess lärdomar kan endast bekräftas genom erfarenheten och måste förefalla många läsare såsom enbart teoretiskt. Men här är en tanke, som är för alla, en enkel, praktisk tanke, som leder till och innefattar allt det övriga. Låtom oss giva oss ro en stund tänka långsamt och stilla och ej lämna den tanken förrän vi gjort den till vår egen.

Den visa tystnaden inbjuder den största makten i världen, den högsta Makten, det allestädes närvarande Livet. Låtom oss vara stilla i ordets sannaste och djupaste mening och känna denna makt! Den är anden i allt. Den omgiver oss här och nu i detta närvarande liv, denna sköna naturens värld av lag och ordning, denna den inre tankens och själens värld. Den är den högsta visheten och den fullkomliga kärleken. Den vet icke av något motstånd. Det finnes ingenting, som stör dess harmoniska, måttfulla och fridfulla verksamhet. Den är skönheten och friden själv. Dess kärlek och frid äro närvarande här hos oss. Låtom oss alltså vara stilla! Frid, frid, det är ingenting att frukta. I denna lugna, lyckliga stund hava vi vunnit evighetens frid, och den är vår för alltid.

Vem, som haft gemenskap med tystnadens makt på detta sätt, kan göra full rättvisa åt den ousägliga glädjen i detta ögonblick av vila och frid? Det är icke bara suggestion, som gör det. Det är någonting mer än den blotta tanken. Det är en erfarenhet av djup inre stillhet. Själens mottaglighet inbjuder den högsta kärleken själv, den eviga friden. Därför är själens hållning det viktigaste av allt. Varje tankeformel eller själsbild är i bästa fall en ytlig hjälp.

Många skola i början finna det svårt att bannlysa andra tankar, och det är bättre att icke tvinga stillheten att komma, utan låta det upprörda tillståndet småningom upphöra, låta tankarna komma, tills de lägga sig till ro av brist på medveten uppmärksamhet. När slutligen uppmärksamheten icke längre vandrar hit och dit, utan håller jämvikt i det närvarande ögonblicket, och känslan av frid blir den förnämsta, är det bättre att helt upphöra med något bestämt tänkande och helt enkelt njuta av tystnaden. Man skall då få en förmimelse av inströmmande makt och en livets förnyelse, som ingen annan erfarenhet kan medföra. Detta blir kanske icke genast resultatet, ty det är först efter upprepade försök, som man lär sig att bli stilla. Man kan till och med bli mera nervös genom blotta tanken på stillhet. Det är ofta lättare att förverkliga denna frid för en annan än för en själv, men resultatet blir med tiden detsamma. Medvetandet drages bort från jaget och den fysiska sensationen, och detta är, när allt kommer omkring, det väsentliga — att höja sig över jaget till altruismens och andens ädlare värld.

~ Somliga hava funnit det vara till god hjälp att avsätta femton minuter varje dag till stilla receptivitet av detta djupare slag. När sedan tider av bekymmer och lidande komma, förlorar man icke sin självbehärskning, utan vet hur och var man skall finna hjälp."

B. E.

Psalmodikon

Ett bortglömt instrument.

Ordet psalmodikon är förenat med namnet Johannes Dillner. Denne blev med tiden prost i Öster-Våla. Som student tillhörde han Götiska Förbundet. Han bar inom detta namnet "Styrbjörn". Han var bland alla sångare där sångaren framför alla andra, vilken av sin kämpabroder Erik Gustaf Geijer erhöill följande vitsord:

"Huru många av de götiska sånger, som sedan utgingo till allmänheten, uppstämades ej först i dessa glada, vänskapliga lag! Vi hade ibland oss glada sångare: isynnerhet en förträfflig röst, tolk av ett lika förträffligt hjärta. Så som jag hörde förbundsbrodern Johannes Dillner sjunga Idunas första sånger, skall jag ej höra dem mer."

Denne Dillner blev sedermera som präst känd över hela landet genom det av honom uppfunna instrumentet psalmodikon. Detta bestod av en enkel trälåda. På denna var en sträng spänd och under denna sträng voro de olika tonerna markerade genom siffror. Därtill fanns en motsvarande notskrift. Medelst detta instrument kunde vem som helst efter litet övning ta ut de olika psalmmelodierna.

Psalmodikons livstid blev icke lång, men desto mer intensiv. I tusentals stugor runt Sveriges rike tonade psalmodikon vid morgonpsalm och aftonpsalm. Hemmen och kyrkan voro ännu platserna för gudstjänsten. Men det religiösa livet hade häftiga omkastningar efter mitten av 1800-talet. Hemmen utbyttes mot "lokalerna". Psalmerna trängdes i bakgrunden av från England och Amerika importerade andliga sånger. Psalmodikon blev efter fyra å fem årtionden utbytt mot kammarorgel och guitarr. Vårt släkte kan knappast förstå dem som levde för några årtionden sedan. Tiden byter oupphörligt om kläde-dräkt och lika snabbt tänkesätt. Allt hastar till avgörelse.

Den kände författaren M. J. Crusenstolpe ägnade Dillner i en minnesteckning bl. a. följande ord:

"En evangeliskt from själasörjares levnad erbjuder föga omväxling åt betraktelsen. Det är mildheten, lugnet, fridsamheten, förnöjsamheten, välgörenheten, människokärleken, glädjen, men utan buller och rus. Prosten Dillner var mycket för upplyst, mycket för intelligent, mycket för kristligt sinnad att hylla de läror, som avkunna bannlysning även av den oskyldigaste fröjd och söka inbilla dem att ett surmulet liv är himmelen tackeligt. Prosten Dillner levde som han lärde och lärde som han levde hela sin långa bana; glad med de glade, deltagande och tröst åt de bedrövade, hugsvalelse åt de lidande. Tillgivenhet, förtroende och aktning belönade den gode herden; och när han den 21 januari 1862 i sitt 77:de levnadsår

Forts. å sid. 3

PSALMODIKON

Forts. fr. föreg. sid.

inslumrade i den sista sömnen, vittnade välsignelser och tårar vad han varit för sin församling."

Prosten Dillner hade klävojansens gåva. Hans ande hade så stark utstrålning, att man många år efter hans bortgång hörde sång och musik i hans rum.

Den kände kyrkoherden **Georg Granberg** har skrivit en vacker dikt om psalmodikon, som användes av hans mormorsfar, kyrkovärden Olof Mårtensson i Sveg. Vi återge här en del av dikten:

Det dallrar en ton av sabbatsro, när gamle kyrkvärden spelar.

Det är trygghet att äga en barnslig tro,

en regnbågsbro, som himmelska hävor delar.

Det sjunger en kör till lådans ljud, när lördagskvällen är inne.

Det är fyra flickor, som prisa Gud i högtidsskrud med samma barnsliga sinne.

Ett gammalt psalmodikon är den skatt,

som helg och högtid dem skänker, som helgar hemmet och minner att i denna natt

Gud Fader på barnen tänker.

Du gamla timrade fyrkantsgård, som trotsat fjällstormens väder, än ljuder för dig ett psalmackord om trofast vård, som senfödda ättlingar gläder.

Det stundar en sista vilodag, då alla skall gå till kyrka, då alla skall lyda förgångelsens lag.

Om tron är svag, var hämtar du kraft och styrka?

Nytta av att följa råd av en astrolog

När jag 1952 återvände från en astrologisk kongress i Aalen, stannade jag ett tag i Hannover och uppsökte en astrolog Beer. Han hade varit bokhandlare i Paris ett 20-tal år. Han berättade från den tiden en rolig episod:

På en bar sammanträffade han med en man, som var född på precis samma dag och samma år som han själv, varför han mycket intresserade sig för mannens öde. Denne person var en lägre tjänsteman inom ett större företag och hade en fru, som kunde konstnären att göra sig av med hans låga lön.

Astrologen säger till honom: "Hör Ni, om Ni slutar upp att säga mot Er chef, så kommer Ni att inta direktörsposten om två år". — "Säger Ni samma sak som min fru att jag skall sluta upp och säga mot min chef — men det kan jag inte låta bli". — "Men allvarligt talat om Ni slutar att säga mot Er chef, så blir Ni direktör om 2 år".

Astrologen, som var född samma dag samma år, kände naturligtvis bra till mannens aspekter och i det här fallet gällde det Merkurius kvadratur till Mars, Merkurius, snabb tunga, Mars häftig vass, alltså, det ger benägenheten att säga emot.

Tjänstemannen ville inte höra på, han sade emot, men astrologen gav inte upp. "Men jag säger Er om Ni

lägger band på Er och verkligen slutar upp att säga emot Er chef, så påstår jag dock, att Ni inom två år innehar direktörsposten".

Två år gick och astrologen uppsökte mannen, han blev hänvisad till det blå direktörssrummet och direktören säger: "Ja, detta har jag att tacka Er astrologiska råd för". — "Nej, det är tack vare att Ni lade band på Er tunga".

I det här fallet gällde det att övervinna kvadraturen mellan Mars och Merkurius. Vi kanske alla har någon aspekt att övervinna — låtom oss tänka efter var och en för sig!

Requius

Besök hos Friedrich Jürgenson i Mölnbo

Efter att ha tagit del av tidningarnas artiklar om "anderöster i Mölnbo" var det mig angeläget att försöka komma i kontakt med Jürgenson. För 5 år sedan kom ett utomvärldsligt budskap förmedlat via ett gott medium, som gjorde mig nyfiken. Budskapet lød sålunda: "vi nalkas nu den tid då människorna på jorden komma att erhålla kontakt med andevärlden via radiovågor". Skulle verkligen denna tid vara inne nu? Ja, varför inte? Tekniken går ju i dessa dagar framåt med sådan fart att vanligt folk inte hinner följa med och när väl en sak kommit in i folks medvetande så händer ännu märkligare och mera revolutionerande framsteg. Särskilt inom radio-tekniken ha de senaste 15—20 åren varit enormt avvikande från vad som tidigare hänt under årtionden.

Hade Jürgenson gjort en upptäckt som verkligen kunde bevisa att fortlevande är ett faktum? Det måste ju vara bevis, för att många utanför de sökande människornas led skall kunna förstå.

Att kontakt med våra kära, som gått före in i vad vi kalla död, — men som inte är annat än liv under andra betingelser — går att erhålla, är ju inget nytt för vare sig teosofier, antroposofier eller spiritualister och många, många andra. Jag har alltid varit tacksam mot "spökhistorierna" för även dessa ha haft sin mission att fylla. De bevisa ju, att ett liv måste finnas efter den lekamliga döden, och att det är andar som vill giva sig tillkänna och ha kontakt med människorna. Jag fann det därför oerhört glädjande att nu läsa om Jürgensons försök att erhålla kontakt via radiovågor och fick förmånen att besöka honom den 9 september 1963.

Det stod mycket klart för mig, att Jürgenson är en man långt utöver oss "vanliga medelmåttor". Han är enkel, rättfram, kristen i ordets rätta bemärkelse; tolerant, vidsynt och öppen. Han önskar intet högre än att hjälpa människorna förstå, att fruktan för döden, endast är något som vuxit fram, därför att de, som haft att predika ORDET, gått ifrån de urkristna sanningarna. Jürgenson framhåller också vikten av att vi inte läser oss fast i domar och fördomar, utan var och en öppet och ärligt söker sig fram till sanningen om människan och framhåller att det bästa sättet är att först lära känna sig själv.

Jürgenson äger ett stort kunnande i andliga frågor och kommer att i höst utlämna mycket av detta sitt vetande i en liten bok, som är väl värd all uppmärksamhet. Den kommer hälsas välkommen av alla som redan vet, kanske den kommer att mötas av många misstro, men ett är säkert, den kommer att vara till oerhörd nytta för dem, som äga ett öppet och ärligt självständigt tänkande.

Jürgenson framhåller, att alla människor kommer att kunna ha kontakt med andevärlden via radiovågor... och han har redan erhållit ett mycket märkligt "band" från en person i landet som gjort samma erfarenhet som

Jürgenson, ehuru i mindre skala. Jürgensons forskningar omspannar något mer än 4 år och äro allttjämt på försöksstadiet. Han inbjuder vetenskapsmän, forskare och tekniker att jämsides med honom eller separat forska vidare.

Detta är ingen "privat hobby" som han bedriver, utan en allvarlig strävan besjälad honom att verkligen hjälpa sina medmänniskor.

I 4½ timme varade mitt besök och jag kunde följaktligen endast få höra en liten bråkdel av de budskap, som han emottagit under årens lopp. Budskapen voro delvis av privat natur, hälsningar från nära anhöriga som gått över, men där fanns också budskap och hälsningar från personer som låter oss förstå, att andevärlden nu på allt sätt vill komma i kontakt och att arbetet kanske kan påbörjas att renodla den frekvens som nu sändningarna sker på. Eller rättare sagt, brist på egen våglängd... Det visade sig nämligen att Jürgenson får impuls av sin andliga ledare, en kvinna vid namn LENA. Hon ger order om att han skall skriva på radion och söka skalan tills hon ger tecken att han skall stanna. Oftast uppfattar Jürgenson inte själv annat än störningar och knaster. Han fick impuls från LENA att ha bandspelaren på. Detta förvånade Jürgenson mycket. Vid uppspelningsen av detta band visar det sig då, att budskap smugit sig in som en tråd mellan 2 stationer och ibland har hela kören ändrat sin sång att överbringa budskap. Det är ju otänkbart, att t. ex. operan i Wien skall låta sin kör en viss kväll sjunga: "Vi hälsar till Mölnbo och dig Jürgenson" eller liknande. Vidare talas i budskapen olika språk, men eftersom det är tanken som sänder, och Jürgenson själv är en mycket språkkunnig man finner jag detta i och för sig inte märkvärdigt. Det får väl mera tagas som en fingervisning från "avsändarna" att denna kontakt kan fås på alla språk. Det är ju det som Jürgenson också framhåller, att "Mölnbo" inte har monopol på dessa fenomen.

De lösräckta meningar som stått att finna i pressen från Jürgensons bandinspelningar, äro missvisande. Inplacerade i sitt rätta sammanhang ha de värde. Jag finner det märkligt, — för att inte säga oansvarigt, — att personer som inte äga kunskap om vare sig religion, forskningen inom det stora område i etern, eller har minsta hum om parapsykologiens märkliga rön, får i uppdrag att skriva artiklar, som är helt inriktade på att riva ner, förlöjliga och kassera något som i sig självt har en kärna, vars sanning, ingen journalister penna förmår skada.

Det negativa, som kommer att möta Jürgensons upptäckt, kommer inte att bli bestående. Däremot kommer tekniker och forskare att BEVISA att Jürgenson är inne på rätt väg. Jürgenson har funnit en trådända till ett stort nystan — han lämnar ut den. Det beror nu på människorna själva huruvida vi kommer att använda oss av den. Jag tror en Allsmäktig GUD har givit oss människor på jorden ännu en möjlighet att besinna oss och lära oss utvecklas i annat än materiell hänseende. Det är inte de korta hälsningarna som vi skall eftersträva och stanna vid, det är de lärdomar som ges människorna denna väg som bli betydelsefulla.

Kontakt med en andlig värld har alltid funnits. Förmedlingen sker inom bl. a. spiritualismen via medier. Det är en väg.

Men det finnes många. En av de allra bästa och som jag förstår säkraste kommer att bli via radiovågor. Där kan ju allt prat om det undermedvetna elimineras. Kanske den väg inte är så avlägsen ändå, när man vågar hoppas på verkligt värdefulla program i radion, men att vi skulle finna dem "mellan" de ordinarie stationerna, var väl ändå inte precis väntat.

Astrid Gilmark

En bild från det gamla Rom

Man har fått höra påståendet, att kristendomen skulle ha varit orsaken till det romerska rikets undergång, och det finns folk, som på allvar trott detta falska antagande. Några bilder från livet och tillståndet i detta välde är tillräckligt för att förstå, att här voro själva grundvalarna för ett kulturliv sönderfallna. Vi återgiva här ett avsnitt i Uhlhorns märkliga bok "Der Kampf des Christentums mit dem Heidentum" beträffande gladiatorspel i såväl Rom som i andra städer.

"På Pompeis murar kunna vi ännu i dag läsa inskriften: 'Om vädret tillåter, så kommer ädilen Suetius Certus' gladiatortrupp att utföra gladiatorkamp på arenan. Även djur komma att hettas mot varandra. Etc." Det måste ha varit en präktig anblick i en sådan amfiteater med alla bänkraderna fyllda, nederst den förnäma världen, senatorer, riddare, damvärlden i de yppigaste toiletter, gnistrande av guld och ädla stenar, vestalerna i prästerliga skrudar. Därefter trappstegsvis de övriga stånden, folkhoppen, lantbor, soldater, hemslavar. Högst över arenan är en tältduk uppspänd vilande på vimpelpydda master, brokiga tyger spända över ryggsöd och bröstvärn, från pelare till pelare slingra sig rosengirlander, däremellan glänsande gudabilder, framför vilka våldofter stiga upp från trefotarna. Allt andas lust och glädje.

Man skrattar, man pratar, man utbyter hövligheter, man gör upp kärleksaffärer eller man slår vad om den eller den kämpen. Och dock, på vilket gräsligt skådespel är det ej, som mängden väntar!

Det börjar med en paradmarsch av gladiatorerna i full vapenrustning. Inför kejsaren sänka de vapnen under utropet: "Hell Cäsar! De som gå mot döden, hälsar dig!" Först uppföres endast en skenfäktning. Men så kommer tubans dystra dån med signalen för kamp med skarpa vapen. De mångfaldigaste scener avlösa varandra i ständig växel. Ensamma eller i hopar uppträda nätbärarna nästan nakna utan rustning, beväpnade med endast dolk eller treudd och söka kasta nätet över huvudet på de tungt beväpnade för att sedan kunna giva dem dödsstöten med dolken eller treudden. Samniterna, försedda med stora sköldar och korta, raka svärd, fäktar mot tracierna med korta, krokiga svärd och små, runda sköldar. Kämpar helt i harnesk söka att träffa motståndaren i springorna mellan rustningens fogar. Ryttare rusa mot varandra med långa lansar, under det att andra föra striden enligt britanniernas sätt stående på stridsvagnar.

Detta allt försigår på det vildaste allvar. Om någon faller levande i händerna på motståndaren, så överläter festledaren åt publiken att avgöra mellan liv eller död. Den övervunne ber denna om sitt liv genom att sträcka upp ett finger. Viftade åskådarna med dukar, så hade man skänkt honom livet, vände de tummarna nedåt, så betydde det, att man skulle ge honom dödsstöten. Tappra, som föraktade döden, erhöilo livligt bifall, tveksamma uppväckte folkets förbittring, emedan det ansåg sig vara skymfat, om en gladiator inte gärna gick i döden. De voro ju utbildade för gladiatorspelen. Blev en gladiator lindrigare sårad, så kostade lånet av denne endast 20 denarer, blev han dödad, så var priset 2.000 denarer. Betalade man priset, så hade man alltså rätt till deras liv.

När den första blodutjutningen skett, så stegrade sig hopens ryttande och bifallsrop. Man formligen berusade sig av blodtörst. Etc.

Så kunde det se ut i den romerska

Forts. å sid. 4

Dessa varningsord och reflexioner av en stor naturforskare och naturvän borde ristas in i medvetandet på varje svensk i dessa dagar då det i historien största sabotaget mot det svenska jordbruket förberedes. För något år sedan gick en film på våra biografier med titeln "Ildåd planeras".

Den rubriken borde stå över dessa expertbetänkanden och utredningar som nu på löpande band levereras av samhällsplanerare och politiker, vilka givit sig den rena materialismen helt i våld och menar sig kunna bygga en välfärdsstat på denna grund. Allt bedömes utifrån frågan om rationalisering och lönsamhet. Man har ej längre blick för, känslan för världen som ej kan vägas, mätas eller beräknas. Därför har man ej heller känsla för att jorden är en levande organism som ej utan de svåraste följer medicinskt och socialt, kan behandlas som ett vanligt industriellt exploateringsobjekt, utplundras, våldföras.

Ty så här ser dessa jordbruksplaner ut: Det svenska jordbruket är orationellt, det kan ej framställa jordbruksprodukter till så låga produktionskostnader att det ger sina utövare samma inkomstnivå som övriga yrkesgrupper, och konsumenterna billig mat. Därför måste staten ständigt träda till med subventioner och understöd. Detta kan övriga samhällsgrupper ej i längden finna sig i — isynnerhet som det svenska jordbruket producerar för mycket livsmedel till för höga priser.

Det blir billigare att importera och istället lägga ned stora delar av jordbruket och överföra den "friställda" jordbruksbefolkningen till industrien som ständigt ökar och ständigt är i behov av flera människooffer.

På det viset kan industrialiseringen intensifieras och välfärdssamhällets ytterligare stabiliseras. Sedan en fjärdedel av jordbruket lagts igen och besätts med skog för trämasseindustrin räknas, skall resten av jordbruken slås samman till så stora enheter som möjligt vilka kan skötas av ett fåtal med hjälp av maskiner. I framtiden bör helst den frie bonden avskaffas helt, besvärlig som han är med sina självständiga åsikter, och jorden överförs till den s. k. livsmedelsindustrin.

Dessa stora jordbruksenheter bör skö-

EN BILD FRÅN DET GAMLA ROM

Forts. fr. föreg. sid.

kulturstaten. Vi kunna gå vidare, beskriva slavväsendet, de i armod och last förkomna folkmassorna, den sedeslösa, slösande överklassen, de inbördes fejderna, utplundringen av kolonierna, den förfallna filosofien, de förvirrade religionsformerna.

Till detta Rom var det, som kristendomen kom — inte för att störta utan för att rädda vad räddas kunde. För nya, friska folk föll det romerska riket, men vad livsdugligt var, samlade kristendomen, förvarade spillrorna genom hela medeltiden och i renässansen framträdde dessa spillror av den klassiska världen i förnyad form. Alltsedan dess har den reformerade kristendomen upptagit i sig det bästa av den klassiska kulturen, till dess i vår tid både denna och kristendomen äro ställda på avskrivning. Vilket ges i utbyte? Det är samtidens och framtidens största fråga!

V. V.

tas enligt amerikanskt mönster, så kemiskt och mekaniskt som möjligt. Då går det att producera billiga produkter (till båtnad för mellanhänderna som får ännu större avance och så går affärerna strålände). De besvärliga bönderna som ständigt klagade är äntligen bortrationaliserade och det hägrande målet den totala nivelleringen, likriktningen, är äntligen inom synhåll.

Detta är kontentan i vad som säges i mammutredningarnas rävaktiga politikspråk eller krävs mera öppen hjärtig form av självsäkra marxistiska "jordbruksexperten".

"Und der Teufel lacht dazu". I kapitlet "Yxan till roten" i boken Djävulsdansen, säger denna djävul som

Fritt folk — fri jord

— Ett fritt folk kan endast uppstå ur en fri jord. Ett folk som våldför sig på Moder Jord har ingen rätt till sitt fosterland eftersom inga högt utvecklade raser kan växa fram ur en natur som förstörts genom spekulation. Ett folk som ej har kontakt med — ej har ett rätt förhållande till jorden måste vandra förfallets väg...

— En mänsklig tankeform som är helt inställd på att roffa åt sig det sista från Moder Jord, och ett arbetssystem som är helt inriktat på att ur jorden hänsynslöst slita ut grundämnena som är nödvändiga för Livets framtida utveckling, kan omöjligen föra med sig den välsignelse som sådana naturfrämmande människor väntar sig av sitt andliga och kroppsliga arbete.

— Den gamle bonden var i förhållande till sin torva både präst och läkare. Den moderne lantbrukaren är både till sitt inre och sitt yttre splittrad och spekulerar i statliga subventioner. Han menar sig kunna trotsa naturen med våldsåtgärder.

— Den genom en mosaisk vetenskap från naturen fjärrmade människan har ställt den naturliga ordningen eller rytmen på huvudet. Av denna anledning blir alla förbättringsförsök utan framgång så länge den naturliga ordningen ej återställts.

(Viktor Schaubberger)

fått i uppdrag att förstöra jorden: "Med bondgårdarnas sammanslagning växlar tyngdpunkten över från kvaliteten till kvantitet. Alla dörrar öppnas för kemien då bondesmåbruk förvandlas till jättejordbruk. Jordarnas olikheter och omgivningens olikheter ersättes med konstgödning, kemiska hormoner och tillväxtmedel. Så uppkommer utarmningen av jorden. Härifrån till massmänniskan är endast ett steg. Både ägaren och arbetaren är likgiltiga för själva jorden. Hur jorden skall skötas dikteras av affärsintressen, inte längre av livsfarenhet och livslagar. Och i och med detta har vi tilldelat jordens fruktbarhet det avgörande slaget".

Och överdjävulen kompletterar: "Vi måste föra människorna bort från det levande och sysselsätta dem med döda ting. Då dör de själva, först själsligt, sedan kroppsligt..."

Där har vi sanningen om den planerade, och redan påbörjade, utvecklingen i ett nötskal.

I en tid då konturerna av den kommande världssvälten börjar ta allt fastare former — alla försäkringar om motsatsen till trots — planerar man alltså här i vårt land att minska livsmedelsproduktionen och förvandla det återstående jordbruket till en kopia av det amerikanska som är helt byggt på mekanisering och kemikalisering

och som följd därav har väldiga förluster både ifråga om kvalitet och kvantitet.

Över en tredjedel av skördevärdet förloras, varje år genom angreppen från de s. k. skadeinsekterna, vilka ju är naturens hälsovårdspolis som man har till uppgift att förinta det som ej längre är livsdugligt. Vidare invaderar svåra ogräs stora områden.

Detta är en utomordentligt allvarlig sak. Ty hur den moderna teknokratiserade människan än må stoltsera med uppfinningar och konststycken av alla de slag, en sak kommer hon aldrig att gå i land med, nämligen upphävandet av livslagarna. Hon må mena sig vara aldrig så skicklig och tro sig ha

rade människan framför alla andra. Låt oss lyssna till sociologen Sorokin vid Harvard-Universitetet i USA: (citerat ur Kötschau: "Die Zukunft der Mensch őrztlich gesehen")

"Vår tid är som ingen annan skakad av förvillelser och förvirring, ondska och lidande, ångest och oro, missunsamhet och misstro, kamp och strid. Till detta kommer likgiltighet och ytlighet, tankelättja och brist på koncentrationsförmåga, avtagande av den andliga kraften och samtidigt ökande av andliga och själsliga störningar. Hälften av alla sjukhusbäddar i USA och England är belagda av psykiskt sjuka.

Antalet sjukhusbäddar som beläggas med kroniskt sjuka växer ständigt, ja det har konstaterats att 90% av Väst-erlandets människor ej längre är friska.

Men den andliga förvirringen är så stor att vår tid ej längre ser eller fattar de verkliga sammanhangen, bakgrunden, till allt detta. De flesta människor är så förvirrade, deras själsliv är så huller om buller att de ej längre vill veta av den verkliga sanningen. De föredrar att läsa vackert färgade rapporter över vår situation och drömmar om "framstegen" i en tidsålder som snart skall erövra rymden. En verklig skildring av vår situation, byggd på fakta, är svårt att ge. Den skulle f. ö. bli så fruktansvärd att den ej skulle kunna läsas.

Förresten skulle man ej behöva läsa en så pessimistisk skildring av vår situation eftersom det finns mer än nog av vittnesmål och vittnen som stöder en optimistisk syn på vår tillvaro, och vi hittar bland dem välklingande titlar och namn, understödda av inflytelserika kretsar som är ivriga att förneka och motarbeta alla undergångstankar. Och den lättrogna massan griper efter varje halmstrå som hjälper den att spela struts-spelet. Den tror obesett allt som serveras den bara det överensstämmer med dess önskedrömmar. Och dessa massans önsknningar tillgodoses gärna av de kretsar som därigenom ser en chans att komma till makt och framgång.

Man skulle anse den vara otrolig och lägga den chockad åt sidan.

Man protistuerar sig för massans gunst vilket har de skadligaste och vidrigaste följder. Här är ej fråga om sanning och verklighet utan om naken maktsträvan på massmänniskans bekostnad. Detta kallar man "att stå med båda benen på jorden" under det att de som opponera sig och verkligen vill sanning och rätt stämplas som fantaster, beklagsvärda pessimister och enstöringar som ingen tar notis om".

Vilket samband finns då mellan detta sorgliga tillstånd som Sorokin här skildrar och ett förstört jordbruk? Mer än vi anar. Låt oss följa spåren.

Ju mer människan avlägsnat sig från jorden, från det omedelbara umgänget med naturen, ju mera hon blivit stadsmänniska, industrimänniska, kollektivmänniska, ju mera rotlös har hon blivit, ju mera beroende av konjunkturer, ju mera beroende av massmedia, nöjen, njutningar, "tidsfördriv". Ju mera utlämnad åt propagandans makt, åt dagens politiska skrikhalsar eller religiösa avarter. Redan Geijer förstod

Forts. å sid. 5

Forts. fr. föreg. sid.

detta då han skrev. "Men allt som bort från jorden kom det irrar likt en fläkt och jorden blott kan föda om en bättre människosläkt".

De onda makterna har också förstått detta och begagnat sig av alla medel för att åstadkomma detta tillstånd. I Djävulsdansen, sid. 253 ger Överdjävulen order till Tibu, den djävul som fått sig tilldelat jordbrukets ödeläggelse:

"Jag är nöjd, Tibu. Om femtio år vill jag ha er nästa rapport. Vid den tiden bör det inte finnas något bonde-skikt längre, förstår ni. Driv bort dem från paradiset, deras ärvda naturlandskap, driv dem in till förstäderna och hyreshusens helveten, från burgenheten till hemlösheten, från livet bort till döden. Tag från bonden allt som hans själ ännu håller fast vid: ärfthet, stolthet, barnrikedom och tro och sörj för att varje bondpojke får moped och varje folkets hus och bykafé sin jukebox med de nyaste schlagers. Den hundratusenåriga bondesjälen är ett av de svåraste hindren på väg till vårt mål. Bryt ned den med alla medel. Det är förutsättningen för västerlandets undergång och det är förutsättningen för hela människosläktets undergång. Vi måste arbeta på detta av alla krafter".

Och parallellt med den själsliga dekadansen går den kroppsliga, den ena beroende av den andra. Vem vet f. ö. hur mycket av själslig degeneration, anomalier, sinnesförvirring som orsakas av felaktig näring, av gift i vår föda, i vår luft i vårt vatten. Den franske vetenskapsmannen André Voisin har visat på de mest skrämmande sammanhang i detta hänseende.

I sin bok "Boden und Pflanze — Schicksal für Tier und Mensch" (tyska upplagan: Jord och växt-, djurs och människans öde) säger han bland annat att det är på tiden att vi verkligen klarlägger hur stor del den felaktiga näringen har i skulden till bl. a. det oerhörda antalet sinnessvaga barn. Enbart Frankrike har 750 000 sådana. Han visar hur de alltmer tilltagande bristsjukdomarna hos jorden måste föra till våra själsliga och kroppsliga rubbningar hos människan, till cancer och andra degenerationsjukdomar bl. a. Här är han inne på samma linje som många andra forskare bl. a. den amerikanske läkaren och cancerexperten dr Gerson som säger att enda möjligheten i framtiden för mänskligheten att skydda sig mot cancer är biologiskt odlade livsmedel.

Men denna jordbruksreform, som man nu förbereder i vårt land, den kommer att föra till allt svårare bristsjukdomar hos jorden, rubbningar, obalans, anomalier. Vi kan nämligen studera konsekvenserna vid det amerikanska jordbruket — denna parodi på jordbruk. Hur är det beställt med förnuftet hos våra hälsovårdande myndigheter som ej redan nu skarpt protesterar mot detta attentat mot folkhälsan? Eller tror man på det hållet att bara vaccin- och serumförråden är välfyllda så spelar det ingen roll hur människor lever eller äter? Framtiden kommer att grymt gäckas den tron.

Agrarius

"Spökslottet"

Ett mysterium sedan hundra år

Mellan Holländargatan — Drottningatan Kungstensgatan—Rådmansgatan ligger en liten park som av förbiplanerande stockholmare benäms "Spökslottet". På ett anslag som guide för turister får man där läsa följande:

"Spökslottet, där nu Stockholms högskola har sina kansli lokaler, byggdes omkring år 1700 av en till Sverige inflyttad tysk köpman, Hans Petter Scheffler, död 1707? I de höga järngrindarnas överstycke syns hans monogram H. P. S.

Under slutet av 1700-talet bodde här en brukspatron Knigge, till vilken sägen om spökerierna anknyter sig. Dessa spökhistorier uppkom först vid mitten av 1800-talet, då en under markytan i trädgården murad grav genom ras öppnades, och man där fann en kista med skelett. Vem graven tillhört är obekant.

Från samma tid som själva byggnaden är trädgården där bakom med det lilla lusthuset av trä invid Holländaregatan, på Schefflers tid inrett med gyllenläderstapeter och dyrbara möbler. I den norra delen av Spökslottets trädgård, där nu Stockholms Högskolas huvudbyggnad reser sig, låg förr, i hörnet av Drottninggatan och Kungstensgatan en envånings träbyggnad i tre längor, som på Schefflers tid var palatsets kök- och vishusbod men under senare delen av 1800-talet inrymde ett kafé med trädgårdsservering, kallat "Pettissan", en omtyckt idyll isynnerhet av studenterna vid gamla Tekniska Högskolan mitt emot.

År 1907, när Stockholms Högskola byggdes, flyttades Pettissan till Skansen, där två av dess längor nu står uppställda på nedre Solliden. Den lilla tvålängade träbyggnaden söder om palatset är en ännu kvarstående, ehuru under 1800-talet mycket förändrad pendant till Pettissan. På Schefflers tid var här badhus, vagnshus m. m.

Så långt turist-guiden. I folkmun lever ännu berättelser om spökerierna och det svårförklarliga från parkens 1800-tal.

En uppteckning av folktraditionens berättelser härom vore av betydelse — kanske blir detta en uppgift för tidsskriften Seklet. Men själva nedteckningen av berättelser om fenomen måste göras noggrant. Vad är sanning och vad är i efterhand uppförstorat? Själva berättelsen om "Spökslottet" ger ju anledning till spekulationer.

H. R.

Vart går "utvecklingen?"

Kunna vi själva bestämma den?

Det är rätt så svårt att leta upp någon medveten utvecklingstanke i forntidens filosofier och religioner (den judiska och egyptiska till viss grad undantag). Under 1700-talet börjar dock detta tänkande skymta som profetiska konjunkturen till en världsåskådning. Omkring mitten av 1800-talet blir den medveten utbildad, om också under olika former och i olika kanaler, som dock på samma gång till viss grad sammanflyta. Namnen Darwin och Marx ange var vi ha att söka de olika främsta strömmarna.

I analogi med allt annat bör väl även mänsklighetens historiska väg vara utvecklingsvägen. Liksom man ansåg att de levande varelserna utvecklats sig från amöban till människan, så borde också människosläktets historiska väg med utgångspunkt från ytterst ringa

ansats ha utvecklat sig till vår tids samfundsbildning och allt vad därmed sammanhänger. Så bör också utvecklingen fortgå till allt högre kulturformer, under det att människan själv alltmer fullkomnas. Man borde alltså kunna uppsätta en historisk utvecklingslinje motsvarande Darwins vetenskap om den naturliga utvecklingen. Filosoferna Hegel, Schelling, Schiller m. fl. hade också redan före Darwins och Marx tid tänkt på en filosofisk historietveckling. Dessa sågo dock i historien andliga krafter. Enligt i synnerhet Marx sker utvecklingen i människovärlden endast genom "de materiella produktionskrafterna", "det sociala tillståndet", men även där en utveckling till allt fullkomligare former, från individualismens "syndafall" genom familjeutbildning och privategendom till en högre kommunistisk kulturform.

För några år sedan hörde jag tvenne akademiker hålla samtal i radion över frågan: "Behöva vi astrologer?" Båda historikerna besvarade frågan med en skämtsamt anspelning på astrologien, såsom om dennas egentliga uppgift vore att förutsäga framtiden. Frågans innehåll var alltså, att huruvida någonting om det framtida skeendet kan förutsägas. Deras svar var av följande innehåll. Vi kunna inte lägga ihop de historiska händelserna som ett pussel. Det är inget sammanhang mellan den ena biten och den andra. Historien består av en massa enskilda händelser, som aldrig kunnat förutses, följaktligen ej heller ses med något inre sammanhang.

Om detta skulle vara uttryck för nutidstänkandet, så har detta avklippt utvecklingstanken. Vi leva tydligen i en underlig tid: Å ena sidan förkunnas "utvecklingen" såsom grunden för all världsförklaring — å andra sidan förnekas det historiska sammanhanget! Kan man finna något logiskt, vetenskapligt tänkande i detta?

Men frågan om de verkande krafterna i historien har synts mig så betydelsefull, att man bör se till, om man på något annat håll kan finna något svar. Jag finner ett svar hos stora historiker såsom Carlyle i Skottland och E. G. Geüer i Sverige. Dessa se människans, de ledande, förnyande människornas, insats såsom en ytterst betydelsefull, skapande makt, av större vikt och betydelse än naturmakter och yttre ordningar. Och så går vi till Den heliga Skrift. Här finna vi Gud, uppenbarad i skapelselagarna: Tankelagarna, naturlagarna och andelagarna, samt människan i hennes förhållande till Skaparen såsom krafterna bakom världsutvecklingen, särskilt då det gäller folkens historiska vägar. Betydelsen av medvetandet om vårt förhållande till Gud utsågs t. ex. i dessa ord: "Han är inte långt borta från någon av oss, ty det är i honom, som vi leva, röra oss och äro till" (Paulus) i Apg. 17).

Om vi få denna syn på historien, då blir det en förklaring, åtminstone i princip, över människosläktets vägar och även över dess mål. Människan och släktet är då ej längre som "en kastad spån på slumpens älv" (Tegner). Då förstå vi, att vi skapa själva historien och detta i förhållande till världens andlige styresman. Det har funnits historiker, som tolkat dess skeenden och dess personer från moralisk och religiös synpunkt. Ett par av dessa äro nyss nämnda. Man kan också erinra om Englands främste historiker för 150 år sedan, Macauley. Men dessas tolkningar äro numera alldeles föråldrade, sedan man fått en filosof, som avsvurit sig moraliska och personliga synpunkter — moral är endast subjektiva värdeomdömen" och "en andlig, utommatteoriell verklighet finns inte". Men Historiens lagar äro sannerligen inte föråldrade. Det tycker jag, att mänskligheten dagligen får erfara och kommer alldeles säkert att få erfara det ännu tydligare.

"Men det är väl ändå så, att mänskligheten är ställd under den naturliga utvecklings lagar", säger en röst, ja, visst, det kan så tyckas och är det ju också i vissa avseenden, men för tillfället syns det väl inte som utveckling till något högre och bättre, ty det är ju det, som man inlägger i termen "utveckling". Nu tycks väl människosläktet hellre leva i ett tillstånd av inveckling och avveckling. Kan det inte tänkas, att släktet förbrutit sig så vilt mot både den rättfärdiga Kärleken och Sanningen, att det på grund därav måste ske en avveckling av hela mänskligheten? Den heliga Skrift ställer detta i utsikt.

Det har funnits och finns ännu här och var folkslag, som vi kalla naturfolk. Ibland kallar man dem även "vildar". Vi ha sett bilder av dem, även av deras levnadsförhållanden. Kännetecken på en stor del av dem är att de göra påmålningar på kroppen och pråla ut sig med en del andra besynnerligheter. Alldeles som numera även hos de "civiliserade" folken. Det kännas igen på primitiva sånger, där oartikulerade ljud och oharmoniska takter ersätta vad som hos folk med själskultur utgöres av musik och sång. Således alldeles som numera även hos oss trots vår höga "kultur". Varifrån har vi fått detta? Jo, från "de undervecklade", ja, ända från "vildarna". — Dessa folk ligga i inbördes fejder, plundra och röva hos varandra — alldeles som "de civiliserade" folken.

Vi se således att i sak är det åtminstone numera, knappast någon större åtskillnad mellan dessa undervecklade naturfolk och oss. Det är inte bara vissa yttre vanor och bruk, som upptagits från dessa folk. Nutidsmänniskan har därmed även återvänt tusentals år till deras art av tänkande och kännande, även om detta t. v. gömmer bakom sådana skyltar som skolbetyg, kanske akademisk examen, "levnadsstandard" och "Vetenskap". Vad som vunnits under årtusendens utveckling och mödosamma kamp offras snabbt för primitiv, själsmördande okultur. Tillåter naturens och andens högre visshet, att det får ske och fortsätta?

Se! Är det inte så, att det står skrivet på väggen till nutidens stolta kulturpalats: "Mene mene tekel upharsin" (du är vägd på en våg och befunnen för lätt). Lagarna och Lagstiftaren tillåta sannerligen inte denna återgång årtusenden i tiden. De fordra "utveckling", nämligen såsom ett bevarande av vad som vunnits och en förkovring av arvet. Varje släkte har sitt ansvar i sin kallelse med det bättre fädernearvet som utgångspunkt.

Sker inte detta, så blir det avveckling och inte utveckling av hela folk till sist hela släkter. Historien utvecklar sig inte enligt slumpen utan enligt lagar och personligheter.

V. Vallberg

Hell dig ordning, lyckorika
Himladotter, som det lika
Fritt och glättigt sammanknyter,
Klippgrund uti stad förbyter,
Som från mark, där ingen sädde,
Råa vildar först förmådde
Slå vid mänskohärd sig neder,
Vande dem vid milda seder,
Vävd bästa samfundsbandet:
Kärleken till fosterlandet!

Ur Schillers "Sången om klockan".

Interpolationer i Nya Testamentet

Sedan 1700-talet har det pågått en kritisk forskning av N. T. Den bibelkritik har ofta för att inte säga oftast haft som princip vad som kan enligt "förnuftet" erkännas. En dylik bibelkritik måste ju på grund av den redan från början falska inställningen komma på avvägar. Den har undervärderat eller skjutit åt sidan den historiska synpunkten. Den har också förringat den rent religiösa eller människans religiösa psyke. Vad som däremot all bibelforskning nästan gått förbi är granskningen av sammanhanget mellan olika verser i N. T. Att det finns en del "interpolationer", d.v.s. inskjutna anmärkningar, har ju varit känt, men man har ej närmare fäst sig vid den saken eller ägnat den närmare betydelse och undersökning utom ett par ställen. Dessa inskjutna anmärkningar äro visserligen inte något stort antal, men somliga av dem ha varit mycket negativa betydelsefulla. Några av dem ha nämligen givit upphov till motsägelser mot N. T. i dess helhet eller till ordtråtor.

Dessa interpolationer ha tillgått sålunda: någon avskrivare har ansett sig böra giva en förklaring eller ge sin egen mening tillkänna och skrivit detta i kanten. Så har en annan avskrivare kommit och fört in denna randanmärkning i texten. Dessa inskjutna stycken tycks ha blivit införda mycket tidigt, eftersom de finnas med även i Sinaiticus, det manus, som går tillbaka till tiden före 350.

Man kan ju även uppställa frågan huruvida icke även å andra sidan en del stycken ha blivit utlämnade ur de ursprungliga skrifterna. Några spår av sådana uteslutningar har dock ingen kunnat upptäcka på grund av luckor i sammanhanget. Ej heller kan man i skrifter från de första årtiondena efter skrifternas författande och ännu mindre under tiden därefter finna något som ger misstankar om något sådant. Något sådant bortplockande efter mitten av andra århundradet är också otänkbart. N. T. var då spritt i aldrig så många avskrifter i olika trakter av hela det romerska riket och hade ett stadfäst anseende som apostoliska skrifter (ovisshet rådde om kanske tre eller fyra, som hade mindre betydelse). Uteslutningar skulle vid denna tid väckt stort uppseende och protester. Sannolikheten för uteslutningar är således i det närmaste omöjlig. Vi ha manuskript av evangelierna, som gå tillbaka till omkring år 150.

Jag skall här återge en del interpolationer, om också inte alla dock troligen de allra flesta och de som ha den största betydelsen. Vi börjar med Matt. 5:18 om "den minsta bokstav eller en prick av lagen". Man kan än i dag predika med stöd av denna vers att varje bokstav och prick i det Gamla Testamentets lag äro inspirerade av Gud. Man måste förvåna sig över att denna falska vers får stå kvar och bedraga släkte efter släkte, då likväl av de sakkunniga allmänt medgives att här avses ett massoretiskt tecken (vokaltecken, som ursprungligen inte användes i det hebreiska språket). Att Jesus skulle ha hänvisat till dessa tecken är uteslutet, det var först ett par hundra år därefter, som de började användas. Att massorettecken voro inspirerade av Gud blev antaget av de judiska rabbinerna först under talmudtiden. Det måste vara från det hållet, som denna vers 18 kommit in, d. v. s. från någon från rabbinismen omvänd jude. De skriftlärdas småpetande i G. T. låg fjärran från hela Jesu framträdande. Versen borde för länge sedan ha uteslutits ur N. T.

I Matt. 8:11—12 finna vi tvenne inskjutna verser. Den tionde och den trettonde versen ha naturligt sammanhang. De båda andra äro icke passande i sammanhanget. Att de ha formats såsom om Jesus själv hade sagt det förklaras därav att den som förde in dem i texten antog att Jesus själv kunde ha sagt det. Dessa avskrivare voro ju ofta ganska okunniga. Många av dem äro snarast att betrakta som hantverkare, ofta nog både okunniga och oandliga.

I Matt. 13:42, 50 ha vi liknande uttryck inskjutna. Någon avskrivare ville tydligen förstärka Jesu yttrande.

Matt. 16:18: "Petrus, på denna klippa skall jag bygga min församling". I Joh. 1:42 ha vi otvivelaktigt den rätta versionen. Där finns ingenting om byggandet av församlingen. Det är minst sagt tvivelaktigt om Jesus någonsin talat om "församlingen". Det enda stället för övrigt är Matt. 1:17, som tydligen är insatt som ett tillägg, sedan en församling utbildats. Att en sådan skulle utbildas ligger ju i sakens natur, men att Jesus skulle uttala sig om en sådan ligger utom evangeliets andliga natur. Att vara någon slags ersättare och medlare kan inte heller vara församlingens uppgift. På den anförda versen har främst den stora påvekyrkan sökt stöd för sin maktlystnad liksom i andra hand även de mindre maktkyrkorna.

I Pauli första brev till Korinterna 11:7—12 ha vi en inskjuten avdelning, som tydligt framgår, om man sammanbinder vers 6 och 13. Innehållet i det mellanliggande hänvisar till en tid, då gnosticismen till viss grad påverkat åtminstone somliga ibland de kristna, såsom vi se framför allt av uttrycket "kvinnan bör på sitt huvud hava en

'makt' för änglarnas skull". Att det är Paulus, som anser det opassande för en man att ha långt hår och för en kvinna att ha kort hår, må väl stå för hans räkning och hans tid; men de som göra dem till "Guds ord", varför lyda de inte dessa ord likaväl som de fordra lydnad för ordet om kvinnans underordnande i I Kor. 14:34—36. Nu förhåller det sig med dessa verser så, att om man sammanbinder 33 med 37, så får man sammanhanget. Vad Paulus talar om är profetians gåva. Där har någon självmedveten församlingsföreståndare tydligen velat betona endast mannens rätt att profetera och uttyda skrifterna. Och kring denna inskjutning har det stått så mycken strid, som om det vore "Guds ord"!

I Joh. 5:28, 29 ha vi ett av de svåraste falsarierna. I kraft av detta kan en präst vid begravning på kyrkogården sträcka ut sin hand mot gravarna och tala om den underbara dag, då det börjar röra sig i mullen och de döda stå upp ur sina gravar. Liknande hörde jag även i radio av en frikyrklig pastor. — Hur teologer under århundraden kunnat läsa dessa verser utan att se hur de äro inskjutna och förrycka sammanhanget mellan de föregående och efterföljande, införande en alldeles ny främmande tanke, är mer än förunderligt. Här har tydligen en person med fariseisk åskådning varit framme vid avskrivningen med en not, som en efterföljande har fört in i texten. — Det bör ej förvåna att just dylika inskjutningar, som skett på några få ställen i N. T., gett upphov till dogmatiska grundvalar och tvistefrågor. De strida ju mot Jesu förkunnelse och evangeliet. Hellre än att stryka ut dem eller gå förbi dem har man i stället accentuerat dem.

Att ett fåtal anmärkningar vid sidan om kommit in i den ursprungliga skriften är ju visserligen en stötesten för bokstavsinspirationen, synnerligast om människor haft benägenhet att göra dessa falska tillägg till huvudord — att vittnesbörd om människans benägenhet att välja det oäkta; men i själva verket så är just detta, att dessa interpolationer tydligen äro så få, ett vittnesbörd om att skrifterna äro helheter med budskap redan från början och inga sena "anekdoter".

Såsom av det föregående framgår har jag funnit dessa interpolationer därigenom att sammanhanget blivit avbrutet, men i någon efterföljande vers finner man den omedelbara fortsättningen från den vers, där avbrottet skedde. Därjämte har jag väglett av innehållet huruvida det var överensstämmande med Jesu undervisning för övrigt. Dessa båda prövningspunkter sammanfalla i alla de anförda fallen. — Därtill har jag använt även en tredje metod, nämligen den radioaktiva strålningen enligt pendelform. I de anförda fallen är denna absolut utslagsgivande. Jag känner metoden tillräckligt för att våga säga det. Jag vet mycket

väl vad förnekarna tänka och säga, men deras metod att sitta och peta i skriften enligt vad som är "förnuftet" och iörment "vetenskapligt", det skulle väl vara ett mera vördnadsvärt sanningssökande! Jag har även funnit några få falska ställen, där pendeln har varit i huvudsak vägledande. Luk. 21:32: "Detta släkte skall icke förgås etc." — Matt. 25:26, Joh. 39 "låt dem uppstå på den yttersta dagen" (detta uttryck "den yttersta dagen" var övertaget från fariseerna, men var aldrig sagt av Jesus). — Matt. 27:51—52. — Antagligen finns ett eller annat tillägg utom dem jag funnit, men de måste i alla händelser vara mycket få.

V. Vallberg.

Uppenbarelser om världskrigen

Under denna rubrik ha vi förut lämnat en redogörelse för förutseende om det första kriget av en kinamissionär och erinrade därvid även om ett antal dylika förutseende från olika håll. Vi återge här utdrag ur ett meddelande från Chicago år 1915 om en syn, som en kvinna haft kort före det första världskriget.

"Hon såg i himlarymderna ett fruktansvärt krig pågå. Kriget började i öster och fortsatte mot väster. Hon såg allehanda krigsvapen, infanteriets, kavalleriets och artilleriets. Slaget pågick och fortsatte från öster till väster skridande sakta framåt.

Sedan kriget hade börjat hade hon en annan dröm av följande innehåll: Hon såg att jorden var alldeles öde som en öken, den gungade hit och dit, så som vågorna i havet. Höga berg och stora stenblock tumlade om varandra och som hon stod och såg på denna fasansfulla scen fick hon se ett grymt lejon gående framför henne och hörde en röst som sade: 'detta är kriget,' sedan såg hon ett annat djur, en rovgirig slagbjörn, och hon hörde en andra röst som sade: 'Detta är hungersnöd'. Därefter såg hon ett tredje djur, en hyena, och hörde en tredje röst som sade: 'detta är pest.' Slutligen såg hon en man, som kom springande och ropade: 'Ve, ve, ve! Om jag kunde, så ville jag göra slut på detta fasansfulla elände. O, att jag kunde göra slut på detta!' Så kastade han sig på jorden och utsträckte sina händer, och kvinnan hörde en röst som sade: 'Detta är den stora vedermödan'."

Hur länge, o Fader i himlarnas rum,

tillåter du världen att vara så dum?

W. v. Braun.

Redaktör och ansvarig utgivare

HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Utkommer med minst 4 nr 1963.

Pren.-pris 6: —

Reformboden kommer till Er!

Naturens egna hälsomedel

VETEGRODDOLJA

Vetegroddoljan har på få år blivit välkänd, huvudsakligen på grund av dess rikedom på E-vitamin. Vi känner inte till något naturligt näringsmedel som i E-vitaminhalt ens kommer i närheten av denna olja.

Det lär behövas mängder vete för att få blott en enda liter av denna dyrbara olja. Därav kan man förstå vilken koncentration av verksamma beståndsdelar som finns i vetegroddoljan.

En matsked vetegroddolja dagligen är i regel den lämpligaste mängden att ta in. Man bör inta oljan som den är eller också som salladsås eller blandad med grönsaker.

Dr Ritter's Vetegroddolja

Flaska om 100 ccm 11: 95
Flaska om 250 ccm 25: 85
(vetegrodd-oljekapslar) av ren naturbevarad, från kärnfärskt vete kallpressad vetegroddolja.
Ask om 100 st. 9: 95

VITAMIN E-kapslar "Extracta"

Bevisen för att vår föda är för fattig på vitamin E hopar sig. En del störningar i hjärtat och blodomlopp förorsakas av brist på vitamin E. Vår bästa naturliga källa för vitamin E är vetegroddolja.

Pr ask 50 st. 5: 40

PRISER A POLLEN

Cernelle pollendragéer:

Rör om 30 st. 3: 10
Burk " 100 " 9: 60
" " 250 " 20: 80
" " 500 " 40: 70
" " 1000 " 77: 55
Pollisan med gelée royale 8: 50

Cernident benmjölstablett med pollen och ad-vitamin.
Burk om 75 st. 5: 60

Dr. Gross pollendragéer:

Burk om 100 st. ... 8: 95
" " 250 " ... 17: 85
" " 500 " ... 34: 60
" " 1000 " ... 65: 75

VITAMIN F-kapslar "Extracta"

Som följd av en otillräcklig vitamin F-tillförsel observeras håravfall, hudförändringar och uttorkning, exem, mjällbildning, lever- och gallsjukdomar etc.

Pr ask 50 st. 6: 80

CEFORTE (Vitamin C tabletter) Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, värtrötthet, tandkötsblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och influensa.

Pr fl. 40 st. 3: 90
Pr fl. 100 st. 8: 20

BIOLOGISKA MEDEL

Pommlers tillverkning sker av friska örter, torkade utan upphettning. Firman är ensam om sin tillverkningsmetod varigenom samtliga värdefulla ämnen ingår i

dragéerna och även bevaras. Samtliga verksamma ämnen i örten utnyttjas, inte bara de vattenlösliga. Även beska örter bli angenäma att ta in och örtens värdefulla beståndsdelar bevaras.

Rättikdragéer

Framställes av svarträttikan.
5: 15

Bönskalsdragéer

Framställda av bönskal. Ingen sockerdragning förekommer. Bönskal innehåller phasol, phascolin, arginin m. fl.
5: 15

Brännässeldragéer

5: 15

Björkbladsdragéer

Tillverkas av färska, vårgro-na björkblad.
5: 15

Hagtornsdragéer

5: 15

Akerfräkendragéer

5: 15

Jästdragéer med lecithin.

5: 15

ÖRTAGUBBENS

SLANKHETSDRAGÉER

Våra dragéer kan vara värda att pröva. Många nöjda kunder har vi redan.
4: 85

SCHWARZWALD MISTEL-DOPPAR

Redan tidigt kom Prosten Kneipp underfund med Mistelns inverkan i normaliserande riktning på blodomloppet och blodtrycket. Han använde den med stor framgång och glädjande resultat vid funktionella rubbningar i blodomloppet, för högt blodtryck, kramptillstånd, blödningar och åderförkalkning. Detta utmärkta preparat smakar behagligt och besvärar varken magen eller tarmen.

Lämpligast är att ta en kur om 2 månader då och då — c:a 25 droppar utspätt med litet vatten dagligen.

Pr flaska 50 ml. 5: 75
Pr flaska 100 ml. 10: 20
Pr flaska 200 ml. 18: —

BIOGLUTEX

Bioglutex ger hälsoliv på grund av sitt värde som ett hittills oöverträffat närings- och funktionstillskott för nerverna, organfunktionerna och den intermeditära ämnesomsättningen detta på grund av de i Bioglutex ingående rikliga mängderna av aminosyror, glutaminsyra, vitaminer, mineralämnen och salter. Rekvirera Bioglutex redan i dag och börja ett bättre hälsoliv!

Den alltjämt ökade efterfrågan gör, att Bioglutex har kunnat förbättrats utan att priset gått upp.

Pr ask 125 st. 5: 50
Pr ask 300 st. 10: 95

F-K, FRISK — KUR KAPSEL

Frågor: Hur hålla mig fullt arbetsduglig? Varifrån tar jag kraft, att efter arbetsdagen ändå kunna ägna mig åt min fa-

milj? Varigenom kan jag under dagen hålla mig i "toppnivå"? Hur håller jag blodomloppet bäst i takt? Hur kan jag tillföra nervcellerna de nödvändiga byggnadsämnena? På vilket sätt kan jag skaffa mig nya hälsoreserver?

Svaret: Börja i dag en kur F-K. Frisk-kur Kapsel.

Bruksanvisning: 1 kapsel 3 ggr. dagl. omedelbart före måltiderna. Mycket verksam är en kur om 50 dagar. Efter en tids uppehåll bör en upprepning av kuren genomföras, för att stabilisera den goda verkan.

Pr ask 50 st. 5: 75
Pr ask 150 st. 14: 25

T-C KOMBI

har trefaldig verkan!

Mistel gynnar blodcirkulationen och verkar normaliserande på blodtrycket, enl. pastor Kneipp, Vitlök användes av många folk sedan årtusenden för att undgå mångahanda åldersbesvär och för tidigt åldrande.

Hagtorn toniserar hjärtverksamheten och reglerar blodtrycket. Denna nya kombination utgår från principen att om olika medel från olika utgångspunkter användas för att uppnå samma resultat, så uppgå dessa olika medels gemensamma verkan till det flerfaldiga av vart och ett av dessa medels ensam-verkan

Pr ask om 3x50 st. 7: 25

MELLISATIN

Internationellt prisbelönt som naturstimulans och betyder en ny väg till nya krafter för tröttheten vill tränga sig på. Rekommenderas vid tillfällig trötthet, inför påfrestande arbetsuppgifter, studieanstängningar, idrottsprestationer, trötande bilkörning. Tag en flaska Mellisatin och för bok över Er kondition.

Pr fl. 8: 40

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel

Ask om 75 tabl. 4: —
Ask om 150 tabl. 7: —
Ask om 300 tabl. 12: —

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.
Kr. 4: 50

VITLÖKSKAPSLAR

Allicinet, detta naturliga aktivämne i vitlöken är alla bakteriers fiende och överträffar i sin verkan t. o. m. penicillinets verkningsbredd. Löken är en ypperlig medicin för mage och tarm, vilka ofta äro jordmån för skadliga bakterier. Det gäller att se upp med dessa i tid och undanröja förutsättningarna för en sjukdomsalstrande flora redan i tidigt skede.

25 stycken 1: 90
50 " 3: 65
100 " 6: 80
200 " 12: —

ÖRTAGUBBENS LINEMENT

När Ni provat alla andra utvägar och inte fått hjälp, försök då Örtagubbens linement. Har många gånger givit gott resultat vid reumatism, ischias, nervvärk, ryggont, exem, skrivkramp etc. En del använder det i badvattnet — tallbarrsbad.

Pr fl. 200 gr. 6: 70
Pr fl. 500 gr. 12: 80

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befordra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 3: 40

Skriv till

ÖRTAGUBBEN

Box 634

STOCKHOLM 1

Postgiro 5 83 44

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 25 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50 % högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären å närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN

Box 634, Stockholm 1

rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress

Om pendel och slagruta

har Viktor Vallberg utgivit tre skrifter:

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN
Livets Urgrund — Underverkens värld

Häri ger förf. grunderna till hur det går till samt vad pendelrörelsen betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft från den ultraröda sfären till den ultravioletta.

Människorna uppdelas här i olika anlagsgrupper vars särmerken pendeln anger. Dessutom en del exempel å vilket utslag en mängd kända personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om att testa med hjälp av pendeln. Även här ges en hel del exempel. Graderad karta medföljer. Endast ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing 3:— pr st.

V. Vallberg

**SYNER —
UPPENBARELSER —
FÖRUTSÄGELSER —
PROFETIOR**

En intressant bok om fleras utsagor betr. de närmaste årtiondenas händelser — och framöver. behandlar:

Sanndrömmar

Förutsägelser om världskrigen

Georg Washingtons tre syner

Nostradamus syner över den sista tiden av detta århundrade

Malachias förutsägelser om påvornas karaktär och antal

Tillståndet under den sista påven, Petrus II, vid detta århundrades slut

Harmageddon

De bibliska profetiorna

4:50

**EN STIMULERANDE LÄSNING
SEKLET årg. 1954-1962**

Nu har vi äntligen lyckats plocka ihop alla nr av SEKLET 1954-1962. De bjuder en utomordentligt intressant läsning i skilda ämnen, skrivna av personer med mycken kunskap och stor begåvning. Pris för alla årg. tillsammans 13:50

E. B. Noréus

LÄROBOK I ÖGONDIAGNOSTIK
med homeopatisk läkemedelslära och terapi.

Häri ingår en hel del avbildningar av iris i färgtryck. 384 sid. Det börjar bli ont om homeopatiska läroböcker. De gamla bli slutsålda, inga nya trycks. Detta är en av de bästa läroböckerna som vi lyckats anskaffa några ex. av från ett antikvariat.

Priset är 35:—

NYA BÖCKER

DEN OKÄNDA MÄNNISKAN

Ett psykologiskt drama i tre akter

av Viktor Vallberg

Detta är det senaste tillskottet i den vitale författarens produktion. De tre akterna har följande rubriker: Nutidspsykologi — Saklighetens psykologi — Från vetenskap till personligt deltagande. Dessutom har tillkommit: Den kristna eller den vetenskapliga vägen? Eller — kunna de förenas?

3:—

Av samme förf. föreligger tre duplicerade skrifter:

Konsten att läsa bibeln
13 sid.

3:—

Människan 7 sid.

2: 50

Rapsodi över Aniara
Hft. 33 sid.

12:—

En intressant sammanställning av Harry Martinsson diktverk. Verkligen värd att äga.

BUSHIDO

Japanernas system

Bushido är en bok för alla som vill något här i livet, för den som vill bli en god försäljare, för den som vill vinna vänner och för den som vill komma ur sin ensamhet, för den som vill ha sin hälsa kvar. Det är en bok för läraren som vill ha sina elever med sig och för företagsledaren lika väl som för arbetaren. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig uttryck i Nytankrörelsen. Bushido ger alla någonting väsentligt.

4: 50

EPOK

av Gunnar Dalnäs

Boken har fyra kapitelrubriker: Med kurs på — En läkares bekännelse — Eremiten vid havet — Den vises världsbild. Utan att vilja undanskymma det övriga innehållet må "En läkares bekännelse" dra uppmärksamheten till sig.

Läs och känn rytmen! Efter en stund måste Du bli intresserad. Kanske läser Du prologen till en ny epok.

8: 50

Sierskan från Axmarbruk

Anna Frids i Färnäs memoarer.

Genom en hel del artiklar och reportage i dags- och veckopress bör Anna Frid vara rätt välkänd i hela landet. Enkelt och rättframt berättar hon om sitt liv, om hur hennes egenartade förmåga uppträdde redan i hennes barndom. Vidare ett kapitel om hur hon använt sin psykiska gåva till att utpeka var personer som försvunnit fanns eller att förutsäga händelser i människors liv. Inte minst intressant är hennes "tankar och visioner".

9: 50

Måste man tro på Kristus?

ANNA-LISA HELLE

Fil. dr. Alf Ahlberg

Komminister H. Fält, Vestmanlands Läns Tidning

"stimulerande och tänkvärd" "skänker boken min fulla sympati och önskar den många läsare".

"en religiös sökare, en människa, som frågat och forskat vitt över religionens olika fält".

6: 50

Halvdan Renling Tre romaner

IMMER 6: 50

"Enkelt och tydligt skriver förf. sin berättelse och den får sitt särdrag av funderingar på lyrisk prosa... Mjukt men också utan betvingande tonfall risslar hans språk..." GHT

VARGSOMMAR 5: 50

"...ett verk som helt övertygande vittnar om mogenhet och god stilistisk förmåga." Sv. Morgonbl.

BERGAKVÄLL 6: 50

"Han berättar sin historia lågmälat och sakligt men utan hårdkokta knep." Dagens Nyheter

HR har varit medarbetare i SEKLET under en lång tid.

Enkel vers

av Decirée

är en samling skiftande, livsnära dikter, som har något att ge var och en.

Mycket lämplig som presentbok.

Pris 7:75

Ett av de mest fascinerande medier som verkat i vår tid var

INDRIDI INDRIDASSON

Om alla fenomen som kom genom detta medium har professorn vid Islands universitet Haraldur Nielsson i sin bok

KYRKAN OCH DEN PSYKISKA FORSKNINGEN

4: 50

DJÄVULSDANSEN

en stark nutidsroman

Aldrig förr har mänskligheten varit så hårt pressad av en mängd livsviktiga frågor som i vår tid.

I Günther Schwabs roman "Djävulsdansen" diskuteras dessa frågor av fyra moderna unga människor: den amerikanske journalisten Bob Harding, den tyske teknikern Alfred Groot, den svenske författaren Sten Stolpe och den unga franska läkaren Rolanda. Då de ej kan enas om svaret och då de ej heller kan finna vägen till Gud beslutar de att intervjua djävulen. De finner honom i 82:a våningen i en skyskrapa som en modern direktör — världens herre. Fullt medveten om sin oangripbara makt låter djävulen avdelningscheferna i sitt förintelseministerium marschera fram och i ord, bild och ton berätta vad de utträttat under de senaste 5, 100 eller 1000 åren för att förintna mänskligheten. För den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna Günther Schwabs' roman att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirring och den krampartade självhärligheten — den är på samma gång en stoppsignal och ett löfte.

Boken är nu utgiven även i Polen. Förut fanns den på tyska och holländska. Även i Finland överväger man en utgåva.

Hft. 26: 50. Inb. 31: 50.

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 STOCKHOLM